

## Când vine nemurirea

Eugenia Calancea

---

Îmi îndrept iar ochii către tine,  
Chipul tău mă scufundă-n mare,  
Alungă gândul blestemat acelora,  
Ce-au venit în viața mea cu jale  
Și mă alină c-o schimbare  
De dragoste eternă-n valea lumii,  
Încărcată cu puteri amețitoare,  
Ce trec astăzi pe lângă soare,  
Ca să-mi întorc de la cer privirea,  
Undeva unde stă ascunsă nemurirea,  
Să pot vedea ce-i măreț și drept  
Și să iubesc pe omul înțelept.

Acolo unde ajunge ziua la noapte,  
Dispar iubirile murdare din șoapte,  
Atunci va veni și nemurirea,  
Ce-alungă teama, răzvrătirea,  
Norii-și distrug negriciunea,  
Iar îngerii-și coboară privirea,  
În loc de pace fără minciună,  
Unde-i comoara iubirii ascunsă  
Și chiar dacă-i frig sau urât afară,  
Îngerii vin și demonii omoară  
Și-mpart iubirea-n ruga de seară,  
Unde multe cântece duioase ascultam  
Și-n inimă iubirea puternică o purtam.